

KYΘHPIQI

Κτίσατε τὴν νέαν πόλιν σας εἰς τὸ Διακόριον Μόνον τὸ μέρος αὐτὸ οὗς ὑπόσχεται ὁριστικὴ συγκοινωνία πρὸς ἑξαφύλλιον, καὶ μόνον αὐτὸ σας παρέχει ὅλα τὰ πλεονεκτήματα πρὸς τὴν εἰσὶν διαμονὴν σας. Τὸ Διακόριον εἶνε ὁ πρὸς ὁ ὅποιος φυσικὰς ἐξυπηρετεῖ τὸ σύνολον τῆς νήσου σας.

ΠΕΜΠΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1932.—ΑΡΙΘ. 101

ἀκριβῶς εἶνε ἐκεῖνο πού καθιστᾷ τὴν θύ-
σιν τοῦ Διασκοπιοῦ ἀλύπητον ὡς τοῦ μο-
ναχικοῦ καὶ πλήρους μέλλοντος λιμένος τῆς
νῆσου μας.

ΤΩΒΙΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Προκαλούν ἀληθῶς ἐξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν οἱ ὠρατοὶ λόγοι τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῆς Ρουμανίας κ. Μύρωνος διὰ τὸν νέον Μητροπολίτην Αὐστρουλίας.

«*Α' ἀνάθεα,* εἶπε δ' αὐτὸν ὁ Πατριάρχης, τὸ Μητροπολιτικὸν ἄξιωμα οὐκ εἶ' εὖνοισαν, ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν ἀτομικὴν σου ἀξίαν καὶ ἐργασίαν θεοφρονος ὡς ἐπὶ περιστάσεων αὐτοῦ. Ἡ εὐλογία σου ἥτις δὲ ἐξακριβήθηκε, τὸ τάμε καὶ τὸ όποιον ὅς Ἀποκριθάρους τοῦ Οἰκουμένικοῦ Πιτεριαρχείου ἐξεπλήρωνας τὴν λειψίν σου ἀπόστολὴν κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τῆς εὐχαρίστου μεθ' ἧς δυν συνεργασίας, ἡ δευτέρας καὶ αἱ ἄλλαι πονημολογούμεναι σου ἀρεταί, ἡ μυσφώσις καὶ τὸ οὐλάδελφόν σου, δὲ κατεόπισταν προσδοχὰ εἰς ἐμέ ἰδιαιτέρως καὶ ἐν γένει εἰς ὅλον τὸν κλήρον τῆς Ἐκκλησίας σου. Ἰδοὺ πῶς ἐξηγουμένη αἱ ὠραταὶ ἐπὶ σου ἐκδηλώσεις συμπάσης τῆς διευτυμν αὐτὴν ἐκ μέρους ὧλων μας... Αἱ εὐχαὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας μας θὰ δὲ συνοδεύουσιν. Μαζὺ με τὸν ἁνώτερον καὶ κατώτερον κλήρον τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ όποιος τόσον δὲ ἡγάπησε, δὲ προσφώνῃς ἀξίας καὶ τριδά-
ΕΙΡΑΝΑ

ἡσους μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΕ ΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΣ...

Ἄγροτέον ἐν τῇ ἐστρίην τοῦ ἁγίου Θεοῦ οὐδὲν ἐν τῇ νήσῳ μας ὁ λαϊκὸς ὠποψήσῃς κ. Ι. Κοντολέον, εἶπε μεταξὺ τῶν ἀλλῶν εἰς τὸ λόγον του: «Ὁ πολιτικὸς ἀγῶν ἡμπορεῖ καὶ πρέπει καὶ εἶναι θαρραλέος καὶ ἔκτονος, ἀλλὰ συγχρόνως ἡμπορεῖ καὶ πρέπει καὶ διεξάγεται μὲ πολιτικὴν εὐκιρίνειον, εὐπρέπειαν καὶ ἀνωτερότητα».

Εἰμὲθα σύμφωνα. Αὐτὰ ὅμως πού εἶπε ὁ κ. Κοντολέον παροίον ἀπανθίζουσιν τὴν γυναικτὴν λαϊκὴν μαρτυρίαν «Διδάσκαλε πού διδάσκεις καὶ νόμον δὲν ἐκράτεις». Διότι βέβαια ἕνας λόγος εἶναι καὶ λέγει κανεὶς χρεὶν δημοκρατίας διὰ τὸ πολιτικὸς ἀγῶν πρέπει καὶ διεξάγεται μὲ εὐπρέπειαν καὶ ἀνωτερότητα, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μερὰ ἡ ἐφημερίς του καὶ βύρξει τὸν πολιτικὸν τὸν ἀντιπάλον, πλαστογράφον καὶ ὁλοκὸν ἀνθρώπον, καὶ νὰ λοκρυζέται διὰ τὴ νήσος τοῦ ἐκείνου τόπου; καὶ τόσους ἔξευσελισμοὺς ἀπὸ τὴν πολιτικὴν του δεικνύει;

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΠΑΡΕΣΑΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπέστειλε πρὸς τριμήνου καὶ πλέον εἰς τὸν Λακωνικὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς Δημοτικῆς ἑκπαίδευσεως διακοστὴν χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὸ δημοτικὸν σχολεῖα τῆς νήσου μας. Καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς, καθ' ὃ εἶχε καθήκον, τὰ διεβίβλετο ἐγκρίσας διὰ τὸν καταστησάμενον τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ πρὸς τὰς οἰκίας ἐφορευτικῆς ἐπιθεωρητῆς τῶν σχολείων.

Αἱ διηρησθεῖαι ὅμως τῆς ἐν τῇ νήσῳ μας Ἑθνικῆς Τραπέζης μ' ἔδωκεν δι' ἐνδοχόρην διὰ τοῖς δημοτικτοῦ καὶ αἱ ἐκτροπαὶ ἀντιμετέον ἐν ὁμοθυμῳ καὶ χεχμῖα αὐτά, διὰ τὴν πολιτικὴν τέρσιν τῶν ὁλοκὸν καὶ πληθροῦς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου εἶρον ἐκτῆρας.

τὸν ὑπάρχον τοιοῦτον ἐπὶ τοῦ ὁποῦν
 ὁ ἀνεγερθεὶς τὸ κοινοτικὸν μέγαρον καὶ
 ἀνεγερθεὶς καὶ ἡ τράπεζα; Ὁ Τὴν πρόστασιν
 αὐτῇ, ἐξακολουθεῖ μολογῶν ὅτι ὁ Δεβρὺ-
 νης, εἰσέχθη ἐν ἑνὶ ἀνεπιφύλακτως, εἰμένας
 δι' ὁμοφρονίαν, κλπ.»

Παρ' ἡμεῖς ταῦτα, ὁ Δ. Δεβρὺνης φιλοδοξῶν
 ἵσως ν' ἀποκτήσῃ μαρμὰ ἐκείνα τὸν διπλὴν
 εἰς τὰς τρεῖς ἄλλας τοῦ κοινοτικῶν μεγάρου,
 νηρυάζει στενωπέρας δι: «Οἱ ἔχοντες δι-
 ακρίτως ἀπαύειν, εἰς ὁπορῶν ὁμοφρονίαν,
 δηλαδὴ αὐτὸς ὁ Δ. Δεβρὺνης, ὁ συλλαβὸν
 τὴν ἰδίαν καὶ ὁχρὸν τὴν πρῶτον ἐκείνην
 εἰς ἔργον τοῦτο, καὶ κατέπειν ὅλοι οἱ ἄλλοι...»

Καὶ ἀποφᾶν ὁ Δ. Δεβρὺνης διᾶτι τοῦ ἡ-
 μοφρονισμοῦ τὴν ἰδίαν τὸν ἑαυτοῦ: «Ἐγω-
 τῶ, λέγει, τὸν Δ. Βρεττὸν Πανάρετον, τὸν
 δηλωσθε δημοσίᾳ. Γνωρίζω τίποτε ἀπὸ τὰς
 πολιτικῶν αὐτοῦ: Πῶς λοιπὸν διατείνε-
 ται δι' αὐτοῦ ἡρο ὁ πρῶτος εἰσηγητής;!

ΠΕΡΙΒΟΛΙΟΝ

Καὶ ἐξακολουθεῖ ὁ Δ. Δεβρὺνης, «Προπα-
 θῶν, λέγει, ν' ἀνακαλύψω τὰ ἐλατρία τὰ
 ὁποῖα ὥφθησαν τὸν Δ. Βρεττὸν Πανάρετον,
 εἰς τὸ νὰ δώσῃ τὴν πληροφῶριαν, δι' αὐτὸς
 πρῶτος ἡρο ὁ εἰσηγητής τῆς ἰδέας διὰ τὴν
 ἀνεγερθεῖς τοῦ κοινοτικῶν μεγάρου καὶ μᾶ-
 λιστα εἰς ἡμέρας πολιτικῶν ἀνταγωνισμῶν,
 ἐκτεθεῖν, δι' ἵσως πολλὴν ἐλατρίαν ὡ-
 στήσαν αὐτὸν εἰς τὸν, διὰ ὁ φίλος Δ.
 Βρεττὸς Πανάρετος δὲν πολιτεύεται τὴν ἀρα
 συμβαίνει καὶ σερφεῖται ἐναντίον ἐμοῦ;»

Ὁ καὶ τῶν Δ. Πανάρετος ὁ Βρεττὸς
 τὸν ὁποῖον τὸν εἰς τὰ καλὰ καθώμενον ἀπὸ τὸν
 δικαστήριον Δ. Δεβρὺνην. Καὶ δὲν θὰ ὀφθαλ-
 μὸς ν' ἀποχρηθῇ κατεῖν καὶ τῆς φιλίας
 αὐτοῦ τὸν Δ. Προῖδον τοῦ Κ.Σ.Α. ἂν δὲν
 συνᾶρχεν ὁ λόγος, δι' ὁ Δ. Πανάρετος ὀφθαλ-
 μὸν ἐκτελεῖται ἀποτοχῆς δι' ὅσα δι' αὐτὸν ὁ
 ἐν Ποταμῷ ἀνταποκρίνεται μὴ ἔργα. Διὰ

παρμένει ἑδραία, ὡς πιστεύομεν, οὐ-

διὰς γεννᾶται δις αἰματός ὡ· παρὰ δὲ
 καθήκον μας κατὰ τὰς προσηχέ-
 βουλεύσεις ἐκλογὰς. Καὶ τὸ καθή-
 κον μας εἶναι νὰ τιμῇσωμεν τὸ κῆρυγμα
 τῶν Φιλελευθέρων καὶ τὸν Ἡγέτην
 τοῦ διὰ τῆς ψήφου μας, διότι μόνον
 ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἐγγύρων τὰ
 Κόθρηνα πληθῶ· εὐεργετημάτων ἐξ
 πηρειακῶν τῶν παντὸς εἰδούς συμ-
 φερόντων τῶν.

Οι Ελληνες της Αυστραλίας δε δια-
σώσαντων υπερηφάνειαν, εἰμὲν θέσται
οἱ, διότι τοιοῦτος ἔλαχεν αὐτοῖς Ἄγ-
χιερές. Οἱ θερμοὶ λόγοι καὶ ἡ θαθεὶς
ἀλλοπλῆς ἐκτιμήσις τῆς Ρουμανικῆς
Ἐκκλησίας πρὸς τὸν νέον ποιμενι-
κὴν των, μαρτυροῦν ἐνθ' ὧτως περὶ
τῆς μεγάλης ἀξίας αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ
χαρακτῆρος του.

Πρὸς τὸν ἥτιον λοιπὸν αὐτὸν Λευί-
την ὃς ἐκδηλωθῇ πλήρως ἡ ὑπακοή
καὶ ὁ σεβασμὸς τῶν ἐν Αὐστραλῖᾳ ἐ-
ποισθῶν μας, καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ
ἡ ἀφοσίωσις, διότι μόνον κατ' αὐτὸν
ἐστὶν ἐλπίσις ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας του ἡ

τοπάρχοντων να πληροφρηθούν τους δικαιοσύ-
τους διὰ τα χρήματα ἑθδσας. Καὶ μόνον
τοὺς περὶ ὀλίγων ἡμερῶν μακροῖς ὁμοιό-
θετοικαίως μετῆβη εἰς τὸ ἐν Ποταμῷ γκα-
φισμὸν τῆς Ἑβραϊκῆς Τραπέζης διὰ λογαρί-
σμουσιν τῆς σχολικῆς ἀφροσύας, τότε
καὶ μόνον ἐγένετο γνωστόν διὰ εὐρίσματος
εἰς πίστασιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ σχολείου
του, ὅπως καὶ εἰς πίστασιν τῶν ἄλλων ἡ-
μερολογίων ποσὸν τὸ ποσὸν εἶχεν ἀποστείλει ὁ
κ. Ἐπιτορωτῆρὸς ἀπὸ τῆς 16ης Ἀπριλίου
ἔ. ὁ. ὁπλαθὶ περὶ δύο καὶ πλὴτον μηνῶν.
ἔ. ἔ. ἀπὸ ἑκατομμυρίων καὶ πεντακοντακταρῶν

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ;
Συμβαίνει ότι η δομημένη μας Έγγραφη δίνει σε μ. Πινακίτες ελεγχόμενη ἀποδόμηση και δίνει την ἀνεγερση του κοινοτικού μεγάρου της σπουδής αυτού ήτοι ο πρώτος ελεγχόμενος. Και το κοινοτικό μεγάρου ιδρύθηκε ἀνεγερθείς ως υπερέχει δ μ. Πινακίτες, ενώ δ μ. Αβουήν, όπως παραχωρήσει έγγραφο δ Ίδιος, εξήκει: «Νά παραχωρήσει η κοινότητα το ἀνεγερμένο οί μ δ π ε δ ο ν π λ η ρ

φό τους τὰ αἰχμαλωτίζεται ἀπὸ τὸν ἐ-

ἡθρόο. Ἐπειτα ἀπὸ λίγης ὤψες εὐρηκατο
 φορικὸν πλοῖον ἀκροπονησμένον τὸ πιδμοῖνον
 τουτ. Τὰ δύο ἀδέρφια ὠκισθήσαν ἐκδίδοι
 κησι, καὶ ὅταν τὴν ἄλλη μέρα μία ἑλληνη-
 κὴ ἐπίθεις διὰ τῆς λόγγης διαταχθεῖται
 κατὰ τῆς θέσεως, τὸ ἔχθρὸν ἀνεκρίνεται
 ὑπὸ τοῦ ἔχθρικοῦ πυροβολικοῦ, οἱ δὲ
 ἀδελφοὶ, πυροχορήσαντες μόνον, εἰσώμ-
 σαν ἀκάθαρτοι εἰς τὰς τάξεις τοῦ βουλ-
 γαρικοῦ πεζικοῦ. Μόνοι ἀνῆλθον ἐπι-
 θέμενοι λόφον 400 μέτρων ὕψους, πρὸς
 σαυτας ἐν τέλει τῆς ἔχθρικῆς πυροβο-
 λας. Ἐκεῖ, ἐξεδιμάθησαν ἀκροπονη-
 κατὰ τῶν ἀνυπερασπίστων πυροβολητῶν

ΧΩΡΑΙΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

Αι κοινότητες του μέσα Δήμου, ενεργείας της Χώρας, απηύθυναν εις τὸ Ὑπουργεῖον Συγκολλητικὰ αἰτήματα ζητοῦσά τινας τ' ἀ-
τιμώπλατα προσυγγίζουν εἰς Κωφάλιον καὶ
Ἀγίαν Πελαγίην διότι, ὡς ἰσχυρίζονται, τό-
τε μόνον ἐξυπηρετοῦνται τὰ συμφέροντα τῆς
νόσου.

Ἡ αἰτησις αὐτῇ μὴδὲν τὸ νέον εἰς ἐπιχει-
ρήματα ἔχουσα σχετίζεσθαι μὲ τὰς συνθήκας
τοῦ τόπου καὶ, διὰ προσοφίαν τὰς συμ-
νήρη κατὰ ἀμωμότητα, διὰ τὸν ἀπλούστατον
λόγον, καὶ οὐδὲς ἐμποδίζει τ' ἀμωμότητα
ἀν προσυγγίζουν διὰν ἔχουν συμφέρον μὲ
βορράδι μὲν εἰς Κωφάλι καὶ μὲ νότιά δὲ
Ἀγίαν Πελαγίην. Οὕτω εἶνε ἔργον τοῦ Ὑ-

της μακαριστοῦς α' Ἀγγελομεριδιανᾶς· ἡ δὲ ποία τόση καὶνὴ ἀνάνηψιν ᾤκησε εἰς τὴν νήσον μας. Θίλομεν ὅμως νὰ πιστώσωμεν δεῖ ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις τοῦ πρώτου μας πιστωτικοῦ ἰδρύματος λαμβάνουσα γνώσιν τοῦ ἀναγέρου γεγονότος, ὅθι ὑποδείχθη εἰς τοὺς ἐν Κυθέρῃσι ὑπαλλήλους τῆς, δεῖ ἡ ἐξυμπεριεργία τοῦ κυδιανέου λαοῦ δοῦσι μετὰ τόσης πράγματι ἀγάθης περιβάλλει τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ, δὲν πρέπει νὰ περιωρίζεται εἰς τὴν ἄγαν μικρὴν καταθέσων.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΛΕΪΨΙΣ

Κατὰ τὰ ἔθνηα τῶν Τραπεζοκρητιστικῶν μεγάρων κατεβλήθη πᾶσα προσπάθεια εἰς τὴν ἐνυμελίαν εἰς τὴν πεποιθέναν, ὅπως ἐξαδελφῇ ὡς θύσια ἐν μέντοι τῇ Τραπέζῃ. Ἰδὲν ἂν ἡ ἀπαράσας τῆς ἀνευσεργασίας τοῦ μεγάρου. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀκούσθη καμ-

νάμη χωρεστών κίτριον ἀποκλει-
στικῶς διὰ τὴν τράπεζαν, ἐνθὲ
δ κ. Πανάρτος ὁδεύει νὰ γίνῃ ἕνα
κοινὸν κίτριον καὶ διὰ τὴν τράπεζαν
καὶ διὰ τὴν κοινότητα. Καὶ αὐτὸ ἐπιναλα-
βάνον ἐγενε.

Ἄλλὰ συμβαίνει καὶ ἀνόμη. Ὁ κ. Ατ-
βούνης ῥηόρῃσι: «Τί συμβαίνει καὶ ἀνέ-
φεται δ κ. Πανάρτος ἐναντίον του; Τοῦ
ἀπαντῶμεν ἡμεῖς, διότι δ κ. Πανάρτος βέ-
βαια δὲν θ' ἀπανηθῇ. Συμβαίνει ἀπλου-
στατα εἰς, ὅταν κατὰς χάσει τὸ γινώσκει
αὐτὸν καὶ παραγερᾷ... τρέχει γύρω... καὶ
τὸ χειρότερον εἰς δὲν γλυτὸν μονάχῃ οὐ
χωριστοὶ του, ἀλλὰ καὶ οἱ ὑποκείμενοι
ὡς φίλοι του, χαίρουσιν.

Ο ΑΞΙΟΤΙΜΟΣ κ. Γ. ΣΤΡΑΤΙΝΟΣ

ἐμπρός των, ἕως οὗτου ἑνας Βούλγαρος.

ἀδελφωματικῶς· τοῦ· ἐφόνευσε διὰ περι-
ποροῦται.

«Τὰ σώματά των ἀνευρέθησαν ἐν μέ-
σῳ τριάντου ἐπὶ ἑχθρικῶν παταμῶν
τῶν πυροβολητῶν, δέκα λεπτά ἀργότερα
ὅτε, κατόπιν νέας ἑλληνικῆς ἐπιθέσεως
κατελήφθη ἡ θύσις. Ἄλλ' οἱ δύο αὐτοὶ
ἀνδρες εἶνε οἱ κατατιγασάντες τὴν πυρὸς
βολὰς εἰς, διότι τοῖα ἐκ τῶν πυροβόλων
εὐρέθησαν ἔτοιμα πρὸς ἐκπυρσοκρότην.

«Μετῆρ διὰ τὰ ἴδια τὰ κατελήφθη
τὰ πυροβόλα, καὶ εὐρὸν ἐνα νωπὸν τά-
γμα μετ' αὐτῶν ἐπαισθησάμενος, καὶ πολ-
λοὺς στρατιώτας ἰσχυμένους· ἀνέβη πρὸς
τὴν ἀσπίδα, ἡρώδηα ποῖος ἦτο θαμμένος
ἐκεῖ. Τότε ἐνα στρατιώτης ὁ ὁποῖος εὐ-
ρίσκειτο γονατισμένος ἀνάμεσα τῶν τάφου
τῶν δύο ἀδελφῶν, ἠγέρθη, καὶ μετ' αὐ-
τῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ μετ' αὐ-
τοῦ πειρὸν ἐπεσφράνθη εἰς τὴν φωνήν του,
μοῦ διηγήθη τὴν ἱστορίαν του. Ἦτο ὁ
μόνος ἐπιζήσας ἀπὸ τῶν τέσσαρας ἀ-
δελφῶν!»

Μὲ τέτοιον εἶδον· θυσίας ἢ Ἑλλάς· ἐ-
μεγάλωσε καὶ ἔδοξάθη. Ἡ νῆσος μα-
κρὸς ὁρᾷ καὶ αὐτὴ εἰς τὸν ἐθνικὸν βα-
σὶλιν ἀρετὰ τέκνα τῆς εἰς μνήμην τῶν ὁ-

πρὶν εἶναι τοῦτον; ἀγνόουν, ὅπως εἶνε τοὺ
Καψάλοι, ἐπεὶδὲ μόνον ἔαν τ' ἀποζημιώσῃ ὁ
πῶς; μὴγε τοῦδε ἔπραττε.

Ἐρ' ὅσον λοιπὸν τοὺ Κράτος δὴν ἔχει
παλινθῶν διὰ τοὺ Καψάλοι, τὰ δὲ ἀνὰ πλοῖα
ἐδρῶσιν οὐκ οὐκ χωρὶς; κερταῖν ἐπιχο-
ρηγοῖν διὰ προσεγγίζον ἐπὶ Ἀγίαν Πελα-
γίαν, τὰ πρῶτα δὲ βλῆθαι τὸν ὁρμῶν
τοῦ μέγιστον διὰ χωρταῖς ἢ κατασκευά-
σων ἰδικῶν τῶν ἀπολειπόμενων ἀνὰ πλοῖον,
ἢ ἀνέστη τοὺ Κράτος τὰ τοῖα ταῦτα πρὸς
ἐργῶν δι' αὐτοὺς χωρταῖς ἐπιχορηγοῖν.

Ἐπεὶδὲ ὅμως; καὶ τὰ ἐκ αὐτῶ εἶνε πολλὴ
δύσκολα, διὰ τὰ μὴ εἰδόμενα ἀδύνατα, ἢ
Χώρα διὰ εὐρυθῆ μοιραῖς καὶ τὴν ἀνάγκην
τὰ θρηναῖα ἐσωτερικῶς; καὶ οὐ θαλάσσιον;
τὴν ἑμπορικὴν ἐκινουμένην; καὶ μὴ τὸν
Πειραιᾶ καὶ τοῦ; ἄλλους ἱμεναῖς. Διότι αὐ-
τὸ ἐπὶβάλλει ἢ φύσις τῆς τοποθεσίας τῆς.
Οὔτε ἄλλο καὶ ἐν σκεπθῇ δι' εἶνε ματαίω-
σις, καὶ αὐτὰς τὰς καὶ πᾶσι τῆς ἐνέργειας
ὅπως καὶ ἢ οὐμενική δὲν δι' εἶνε ἄλλο πα-
ρὰ καθάρᾳ δημοκρασίᾳ.

Μὲ ὁμοίαις αἰτήσεσι καὶ μὲ ὁμοία δυνά-
μει ἐπιχειροῦσα μαγευμένη ἀκριβῶς δι' ἢ
Χώρα κατενόησε δι' ἐφθασε εἰς τὴν
παρῆκιν τῆς, δὲν λύεται τοὺ ζήτημα τῆς
νομικῶν ἐξοπλισμοῦ; τῆς συγκυνοῦσας τῆς
νῆσον μας. Τοὺ ζήτημα ἄλλως τε αὐτὸ ἐλύ-
θῃ διὰ τοὺ διακορυφῶν. Διότι, ὡς γνωστὸν,
ἐάν μόνον μὲ βορρῇ προσεγγίζον ἐπὶ Κα-
ψάλοι τ' ἀνὰ πλοῖα, καὶ μὴ νοτιᾷ εἰς τὴν
Ἀγίαν Πελαγίαν, εἰς τοὺ διακορυφῶν προση-
γίζον καὶ μὲ βορρῇ καὶ μὴ νοτιᾷ, καὶ μὴ
συνεχῶς, καὶ μὴ οὐδὲν ποτε ἀνεκὸν, καὶ αὐτὸ

τῆς διπορείας ἐν ἡ προσφορά τῶν οἰκονόμων
τῆς δὲν διπορείας θύσαν τῶν συμπεριφέρονται
τῆς, ἡ προσφορά ἐν τοῖς αὐτῇ δὲν ὑπῆρ-
ξαν διλογισμοὶ ἐκσυμμετρικῇ τῶν συμπε-
ριφέροντων τῆς τραπέζης. Διότι βεβαίως δὲν
ἦτο δυνατόν τὸ ἐκτενεῖν ἡ τραπεζα Ἀθη-
ναίων τοσοῦτα κατὰ διὰ οὐκ οὐκ πρὸς
ἐκτατασθῆσαι τοῦ ἐν Ποταμῷ καταστροφῆς
τῆς. Καὶ οἱ γινώσκοντες ποῖαν σημασίαν
ἔχει ἡ τοποθεσία εἰς μίαν πόλιν ἐνδὲς ἰ-
δούμενος καὶ μάλιστα τραπέζιτιμῶν.

Διὰ τοῦτο πιστεύοντες εἰς διεκμηνεύμεν
τὸ κοινὸν αἰσθημα τῶν οὐτως, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀντιλαμβάνομεν τὸν περὶ τῆς, χαίρομεν
διότι, μὲς ἐξοφῇ ἡ ἀπορροή τὸ παρατηρη-
σόμεν, εἰ καὶ μόνον τὸ γεγονὸς εἰς ἡ τραπε-
ζα ἐκτατασθῇ εἰς τὸ μᾶλλον περιβλεπόντων
μέρους τῆς κομποδοκίᾳ, εἰς ἀρνητὸν
καὶ πείθῃ οὐδὲν ποτε, εἰ καὶ τὸ κοινωτικὸν
οὐκ οὐκ εἶχε ἀνάλογον πρὸς τὸ ἐπ' αὐτοῦ
ἰδούμεν μέγαν ἀίσαν.

ΦΥΛΑΡΙΕΣ

Εἰς τρεῖς ἡλὸν ἀδελφῶν τοῦ δ. κ. Α. Α.-
βούλης, προσλαβὼν τὴν ἐξήγησιν εἰς ποῖον ὁ-
φείλονται τὸ πρῶτον ἡ ἰδούμεν τοῦ Τραπε-
ζοκοινοτικῶν Μεγάρων Ποταμῷ, ἐκτενεῖν εἰς
φυλαρίαν χωρὶς νόημα. Τὸ ἀδελφικὸν ὅμως
εἶπε δὲ ἐκτενεῖν πλῆθος ὅσα, εἰ ἀνταπο-
κρισάμενος, ἐκτενεῖται, εἰς τὸν δ. κ. Α.-
βουτῶν Πανάγειον πρῶτοντος ὁφείλονται
ἡ ἀνέμω, τὸ ἰδούμεν τὸ μέγαν ἐκτενῶν
καὶ ἰδούμεν. Καὶ τὸ λέγει καθάρῃ δ. κ. Α.-
βούλης: «Ὑγῶ, λέγει, ἐκτενεῖται οὐκ οὐκ
πλήθος τοῦ κοινωτικῶν καὶ ἐκτενῶν»

τὸ ἀνθρώπινον κληροῖον μεταχειρισθῆναι τίτλον.
 Ὁ ὢ. λοιπὸν ὁ Γ. Στρατηγὸν, ἐξέταξε μιὰ
 ταξίμαρτον παρομιμία πὺν λέει: «Ὅταν κά-
 μως εἰς ἀδελφὰν πιδάρῃ ἐμπαῖδ' ὃν σὺ κά-
 μωρ ἐμπαῖδον. Καὶ μίαν ὥρταν πρῶταν, χω-
 ρεῖς κἀν ὁ δολοχθῇ κανεὶς περὶ αὐτοῦ καὶ
 τὸν δὲν περκαλέσθῃ, ἄρχεις καὶ κἀν εὐθύ-
 νῃν πολιτείαν μὲ τὸ δημοσυνταγματικὸν τὸ
 ὄργανον, ὥς εἰν ὃ νόμος εἶχε ἀνέκμην καὶ
 τὸν μάρθῃ. Παρθεῖας λοιπὸν ἐνα σωρὸ ὁ-
 συνταγιστοί, καὶ εἰς τὸ τέλος ἐστράφη κα-
 τὰ τὸν βουλευτικὸν μας. Κατόπιν τὸν τελευ-
 ταῖον τούτου, ἦτο πολὺ φρονικὸν καὶ μὴ πε-
 ριμμένη ὃ ν. Στρατηγὸς δι' ὃ εὐαιολογε-
 σκεται. Καὶ δὲν ἐπινοήσασμαι. Ποίον ἦτο ὃ
 ἀποτίτλισμα τὸ γνωρίζει πᾶν καλὸ ὃ ν.
 Στρατηγός.
 Τώρα πάλιν, ὃ ἐν λόγῳ δῆμος Δημοκρα-
 τῆς, ἐκελίδων εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον
 τῆς ἐφημερίδος του ὃς ἐπ' αὐτὸν ἐξέταξε
 καὶ προσπαθῶν νὰ μετατρέψῃ τὴν ἐξ αὐτοῦ
 παραχρῆστα εἰς βάρος του δυσμενῆ μεταφῶ-
 ραν συμπεριλαβὼν μὲς ἐντόπων, ὑποκρίνε-
 ται τὸν μισοκακοκέρμοι, καὶ λοχυρίζεται δι' ὃ
 βουλευτῆς μας ἀνατηράλλους τὰ δύο τρίτα
 τῆς ὕλης τῆς ἐφημερίδος του διὰ νὰ τὸν ὀβρι-
 σθῇ κατὰ τὸν συνηθῆ αὐτοῦ τρόπον μετὰ
 ἐκδόσθον μίσους καὶ προφανοῦς ἐμποτισμῶ.
 Ὁ ν. Στρατηγὸς λοχυρίζεται δι' εἰνε ἐν-
 τιμος καὶ εὐληκινῆς ἀνθρώπος. Ἄς δημο-
 σιοῦσθαι λοιπὸν τὰς ὕβρεις αἱ αὐταί, ὥς λέ-
 γεται, ἐξετοξέσθωσαν ἐκείνου τὸν, εἰν δὲ
 φέλει καὶ τὸν μεταχειρισθῶμεν δικας μετα-
 χειρίζεται κανεὶς τοὺς ψευδομένους καὶ τοὺς
 συκοφαντάς.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ
ΕΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΓΓΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Έστωρικόν ένσηο Δραχ. 50
Έξωτικόν ένσηο Λίρας Άγγλ. 1
Άμερικνός Δολλλάρια 5

Η συνδρομή υπολογίζεται από της ήμερας της αποστολής του φύλλου.

Τά χειρόγραφα δημοσιεύονται ή μή δεν αποδίδονται.

Διαχειριστής και υπεύθυνος
ΔΑΕΚΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

Η ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ. —ΘΕΡΜΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ.

Την πρώτην τού έτους, επί τη ευκαιρία των προς την Α. Μακαριότητα τόν Πατριάρχην της Ρουμανίας, συγχρητηρίων του Ρουμανικού κλήρου, ή Α. Σεβασμιότης ο Μητροπολίτης Αυστραλίας κ. Τιμόθεος προσηφώνησε την Α. Μακα-

ριότητα τού έτους, επί τη ευκαιρία των προς την Α. Μακαριότητα τόν Πατριάρχην της Ρουμανίας, συγχρητηρίων του Ρουμανικού κλήρου, ή Α. Σεβασμιότης ο Μητροπολίτης Αυστραλίας κ. Τιμόθεος προσηφώνησε την Α. Μακα-

Ο νέος Μητροπολίτης Αυστραλίας και διαπρεπής ιεράρχης κ. Τιμόθεος Έδαγε-νίδης, τού οποίου ή έν Ρουμανία έν δική και θρησκευτική δράσις άπειρον προς αυτόν και την εκκλησίαν μας προσε-πόρισε έκτίμησιν.

ριότητα, διά τού κατωτέρω ώραιότατον και έμπνευσμένον λόγον, επί τη άναπαύσει του, εις έν ό Πατριάρχη κ. Μύρων Κρίστια, άπήντησε διά θερμής άντιφωνήσεως, ήν και δημοσιεύομεν.

Επί τη ευκαιρία, έγινοντο θερμαί έκδηλώσεις συμπαθείας έκ μέρους τού ρουμανικού κλήρου προς την Α. Σεβ. τόν Μητροπολίτην Αυστραλίας, όστις έγινετο τό άντικείμενον έξαιρετικόν φιλοφρονή-σων. Πάντες οι παριστάμενοι μέ τό ώραιότερα λόγια έπιδεικνύον την άγάπην και έκτίμησιν των προς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην και την λύπην των διότι έκκαταλείπει την Ρουμανίαν, ήγοντο δε όπως τό ταχύτερον επιστρέψη εις την Ρουμανίαν, ώς άντιπρόσωπος τού Πατριαρχείου, ίνα συνεχίση την λαμπράν του δράσιν.

—Η προσηφώνησις τού Σεβ. Μητροπολίτου Αυστραλίας κ. Τιμόθεου.

Μακαριώτατε, Δεκαοκτώ συμπληροῦνται έτη, άπό του εκλή-θην ώς έφημέριος της Έλληνικής Έκκλησίας έν τη πρωτεύουσα ταύτη, έν μέσφ των όμοε-θνών μου.

Ητο άκριβώς ό χρόνος της εκρήξεως τού μεγάλου πολέμου, εις τόν όποιον βραδύτερον είχεν εισέλθη και ή Ρουμανία. Έκ των πρώ-των ημερών μετά την έλευσιν μου ένταῦθα εί-χον τό εύτυχμα να πεισθώ περί της καλωσύ-νης τού εύθιγμένου τούτου λαού και τού πλούτου των ψυχών αυτών άρετών.

Αλλά μοί παρέμειναν άνεπίσημοι άναμνή-σεις εκ της χάριτος ταύτης, διότι ήτο πεπω-μένον να πάθω μετ' αυτής και τού λαού της, συμμετασχόντων όλων των πικριών και των θλίψεων κατά την θλιβεράν περίοδον της έ-χθρικής κατοχής, καταδιωχθείς και ωρθείς εις φυλάκας και έξορισμούς μετά πολλήν έξοχότητα τού Ρουμανικού έθνους, λόγω δημοσιογραφίας και εκκλησιαστικών άνδρών, ύποστάς τάς αυτές μετ' αυτών ταλαιπωρίας και περικυβείας, όπου μετεφέρθη έν έξορισμόν τού ένός έτους.

Εκτοτε άληθώς άρχεται ό ψυχικός μου δε-σμός μετ' τού ρουμανικού λαού και κυρίως έκτοτε ήρχισα να πάλλη ή καρδιά μου μετά της αυτής άγάπης και στοργής διά την άγα-πητήν ταύτην χώραν έξίσου, ώς και διά την άγαπητήν μου πατρίδα, τά δε δάκρυα, τά ό-

ποία έχουσα διά τά παθήματα άμφοτέρων έρ-ρευσαν μετά της αυτής θερμότητας έκ των όρθαλμών μου και μετά τού ίδιου πόνου διά τόν ρουμανικόν λαόν, ώς και διά τόν έλλη-νικόν.

Παρακαλώ Έμάς, Μακαριώτατε, Πάτερ και άπαντας τούς λοιπούς Σεβασμιωτάτους και Άγιους Πατέρας και Άδελφούς, να λάβει βέ-βαιον, ότι τά αυτά αισθήματα και την ίδίαν ελκυστικήν άγάπην διά την ήμετέραν και θεόδοσαν Ρουμανίαν μέχρι τέλους τού βίου μου.

Άλλ' άν μοί είνε έπιτετραμμένον, κατά τι να καυχθώ τόλμων, κατά τόν μέγαν Άπό-στολον Παύλον, άξίως να πράξω τούτο, είμαι ότι ήδυνήθη, έν τη Άγάπη μου προς την Ρουμανικήν Έκκλησίαν να διακηρύττω γρα-πτώς και προφορικώς πάντοτε και πανταχοῦ και πέσαν των όρίων αυτής, ότι ή ψυχή μου ήσθάνετο, ότι ήγίπησε και ότι έξετίμησεν έν αυτή από τού Μεγάλου αυτής Πατριάρχου μέχρι τού τελευταίου άσκητού και μοναχού. Ούτοι δ' έργαζόμενοι είχαν ύπ' όψιν μου ότι δεν έξελήφον μόνον χριστιανικών καθήκον άπλώς και εύγνωμοσύνης τούτοιν προς την άγαπητήν μου Έκκλησίαν της Ρουμανίας παρ' ής μετά τούσάυτης άδελφικής άγάπης έγινεθην εύπρόσδεκτος πάντοτε και έν πάσι, και ής άδελφικός μέ περιεπύχθη, αλλά και κυρίως ένόμιον ότι έξελήφον πολύτιμον ύπηρεσίαν εις άπαντα την Όρθόδοξον Έκκλησίαν εξαί-ρων την ζωικήν αυτής και καρποφόρον δράσιν προς δόξαν της στρατευομένης επί της γης Έκκλησίας τού Κυρίου ήμών Ιησού Χρι-στοῦ, προς έν όθειος, είχαν την πεποίθησιν, ότι προσέφερον την μάλλον εύπρόσδεκτον ύπαιάν.

Είς τά ώραια και ύψηλά ταῦτα αισθήματα, προσήκει να όμολογήσω, μετά πολλής εύγνω-μοσύνης, ότι ένισχύθη τά μέγιστα ψυχικάς εκ της ύψηλης προσοχής και πατρικής άγάπης εκ μέρους της Έμετέρας Μακαριότητος. Ης μετά τούσάυτης τιμής και καλωσύνης μέ περιέ-βαλλε πάντοτε και περιεπύχθη τούσιν έν τη Χώρα ταύτη όσον και έξω αυτής. Παρακαλώ τόν καλόν Θεόν, ίνα έπιδεικνύη την δειάν αυτού χάριν επί την Έμετέραν Μακαριότητα, τόν δεξιόν κυβερνήτην της Άγιωτάτης Άδελ-φικής Έκκλησίας, ής τό γόνυτον τόσον ώραιά ένισχύσεως εις άπαντα τόν όρθόδοξον κόσμον και ίνα άξιόση Έμάς μετ' άπάντων των λοι-πών έν Χριστώ άδελφών, των Έστωάτων Έ-ραρχών, Μελών της Άγίας και Ιερής Συνό-δου της Ρουμανίας, ίνα υπό την κραταιάν και πεφωτισμένην αἰγίδα τού Έδωδεστέατου και Φιλοχρήστου βασιλέως της Ρουμανίας Κα-ρόλου τού Β', κατενόησιν πάντοτε έν ελπί-ν ήν και προσέδωκε υμῶς σωτηρίως τόν έν-δοξον και πιστόν ρουμανικόν λαόν.

Καί ήδη δίδον δόξαν και έχρησάσαν την άνοθεν Θεία Προνοία, Ης έν τώ έλεει αυ-τής έπέβλεπεν επί την έμην ταπεινώσιν, τη εύλογία της Μητρος των Έκκλησιών της Με-γάλης Έκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, διά τού ένδόξως προκαθημένου και Πασιδούρου Αδελφού τού Οικουμενικού Πατριάρχου και Πα-τριάρχου Φωτίου τού Β' μετά της περί Αὐτόν Άγίας και Ιερής Συνόδου και τη χάριτι τού Παναγίου και Ζωοποιού Πνεύματος, και ύ-πεικων τη ύψηλή κλήσει, έγκληματίσιν την ά-γαπήτην μου ταύτην χώραν, μεταβαίνον έκεί μακράν, ένθα μέ άναμένει άλλος κόσμος, άλλη πόλις, ήν, έπίσης έλεω αυτής θά έχω τό εύ-τυχμα ν' άγαπήσω και ποιμάνω μέ την αυ-τήν άγάπην και τόν ίδιον έζλον, ώς και τόν ευσεβέστατον έν τη άδελφική και φιλοξένφ Χώρα Έμάς μου μεταστάσαντων έλληνικών λαών, έν τη όποιά πάντοτε άπλάνασε και άπολαίει και νύν όλων των αγαθών και εθεργεσιών αυτής. Έγκαταλείπων όθεν έντός άλλου την άγαπή-την μου Ρουμανίαν, διαβεβαίω Έμάς, Μακα-ριώτατε και άπαντας τούς έν Χριστώ Άδελ-φούς, μετά καρδίας καθαράς, ότι ουδέποτε θά παύσω και μακρόθεν δεόμενος τού καλού Θεού ύπέρ της εύτυχίας και τού μεγαλείου αυτής.

Καθ' όλον τόν χρόνον της ζωής μου, έσαςί ώς ό δαβίδ θά ψάλλω: «καλλίτερη ή γλώσ-σά μου τή λάρυγγά μου έν μή σου μνησθώ, ά αγαπητή και προσφιλή Ρουμανική Χώρα».

—Η άντιφωνήσις της Αὐτοῦ Μακαριότητος τού Πατριάρχου.

Απαντήσας ή Αὐτοῦ Μακαριότης εί-πε τά εξής:

Έψηλοπανιερώτατε Μητροπολίτα Αὐστρα-λίας, Δώδεκα συμπληροῦνται έτη, άπό του άνήλ-θον τόν Μητροπολιτικόν Θρόνον Ουγγροβλα-χίας και κατόπιν τόν Πατριαρχικόν τοιοῦτον. Άπό της πρώτης άρχής της άνάστασιν μου άμέ-σως μετά τόν λίαν ένταῦθα πόλεμον, εκ τού όποιοῦ έξήλθεν ήμῶν ένδοξόν δόξα τού έθνός ήμών,

Η άνεγερθείσα υπό τού κ. Γεωργίου Σκλάβου Έρωτήτου στήλη τῶν έν πολέμοις πε-σόντων Μυταίων, της όποιας τ' άποκαλυπτήρια έγινοντο έν Μυταίοις μετά πάσης έπισσημότητος την 20ήν λ.μ. ήμεραν Κυριακήν και έορτήν της Άγίας Τριάδος.

ή προσοχή μου συνεκεντρώθη εις την έσωτε-ρικήν όργάνωσιν της Έκκλησίας Μου και, μετά μεγάλης προσπάθειας κατελήξαμεν εις τόν «Νέον όργανικόν Νόμον» αυτής, άλλα συγ-χρόνως και εις την σύσφιγξιν των σχέσεων μετά των λοιπών όρθόδοξων άδελφών Έκκλη-σιών.

Είς τό δεύτερον μέρος τού προγράμματός μου είχαν τό μέγα εύτυχμα να έχω παρ' τό πλεον μου βοηθόν και άντιλήπτορα Σε, τόν άγαπητόν μου Άρχιμανδρίτην Έδαγγε-λινόν και νύν Μητροπολίτην Αυστραλίας Τι-μόθεον. Άνευ Σού, πρέπει να όμολογήσω, ότι δεν θά κατόρθωνον ότι έπέτυχον διά την άδελφικήν σύσφιγξιν έλληνικών σχέσεων μετά των Άνατολικών Έκκλησιών, μετ' όν τόσον στενώς συνδεόμεθα όήμερον. Καθ' όλον τόν διωδεκαετή τοιοῦτον χρόνον, καθώ: έπίσης κατά τό εύσεβές μου εις την Άνατολήν ταξείδιον προς έπίσκεψιν κατά χρέος, μετά την άνακή-ρυξιν μου ως Πατριάρχου, των Άρχηγών των άδελφών Έκκλησιών, ίνα γνωρίσω αυτούς εκ τού πλησίον και τούς έδαμοτίσσω. Μοί παρέσχες άνεκτίμητους ύπηρεσίας. Έν τοις Πατριαρχείοις Κωνσταντινουπόλεως, τή Κέν-τρο της Όρθόδοξης Έκκλησίας, έν τή ώραίφ Μητροπολίτι Νάφ Άθηνών, και τοις Άνακτόροις, έν τή ώραίστατω Πατριαρχικῶ Νάφ Άλεξανδρείας, ώς και εις τόν Πανα-γιών Τάφον, μεταφράσας και έρμηνεύον τούς έκατέφωθεν έκφωνουμένους λόγους και συνο-μύλις και διατελών ό σύνδεσμος έμού και των άγιών άδελφών και λοιπών έπισήμων, παρ-έσχες λαμπράς ύπηρεσίας.

Η ελκυστική, ής Σε έξαγακτήριζε, τό τάχι, μέ τό όποτον ως Άποκριστάριος τού Οί-κουμενικού Πατριαρχείου έξελήφωνας την λεπτήν Σου άποστολήν κατά τό μακρόν διά-στημα της εχρηρίστου μετ' Ημών συνεργα-σίας, ή σμερνώεις και άί πάλα πανδομολογού-μενάς Σου άρεταί, ή μόρφωσις και τό φιλό-δελφόν σου, Σε κατέστησαν προσφιλή εις ήμε-άς, ήμετέρας και έν γένει εις όλον τόν κλήρον της Έκκλησίας Μου. Ίδου πός έξηγούνται αί ώραια ύπέρ Σού έκδηλώσεις συμπαθείας την στιγμήν αυτήν εκ μέρους όλων Μας.

Δικαίως ή Αὐτοῦ Παναγιότης ό σεπτός μου Φίλος και άγαπητός εις Έμάς εκ τού πλησίον Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπό-λεως Κύριος Φωτίος, ό σοφός και έπιδέξιος κυβερνήτης της Όρθόδοξης Έκκλησίας και ή περί Αὐτόν Άγία και Ιερή Σύνοδος, Σε άύ-ψωσαν εις τό θυσιαστόν άξίωμα. Αισθανόμεθα ύπερφάνειας διότι έδώ μαζί μας κατηρί-σθη τελειώσεως και παρεσκευάσθη και έξ Ημών άνήλθεν άξιός τό άξίωμα τούτο. Και τό άνήλθεσ όχι δι' έννοιαν, άλλα χάρις εις την άτομικήν Σου άξίαν και έγγραφίαν, φερό-μενος ως έπί περυσίαν άετοῦ.

Τώρα αισθανόμεθα λύπην, διότι Σε άποχω-ρίζομεθα και διότι μεταβαίνεις τόσον μακράν από Ημάς. Αί εύχαί όλων Μας θά Σε συνο-δεύουν πάντοτε μέ άγάπην, καθώ: και Σε άλη-θώς μέ ήγάπησας.

Είς τόν μακρόν δρόμον τόν όποιον ή Θεία Προνοία Σε έγάραφεν εις τό τόσον μακράν άκείνα μέρη, ίσως συναντήσης Ρωμούνους, τέκνα της Χώρας και της Έκκλησίας Μας. Δέν άμφισβάλωμε ποσός ότι θά τοις άγαπήσης, θά τοις προσεταέσθης: θά τοις παρηγορήσης. Έν τή προσώπου σου θά έθρουν τόν άληθή πατέρα, ώς έμεθα βέβαιοι.

Τελευταίον Σε παρακαλούμεν, άγαπητέ άδελ-φέ και τετιμημένε Φίλε έν Χριστώ, να μή μάς λημονήσης, καθώ: δεν θά Σε λημονήσω-μεν. Αί εύχαί τού Θεού και της Έκκλησίας Μας θά Σε συνοδεύουν. Μαζί με τόν άνώτε-ρον και κατώτερον κλήρον της Έκκλησίας Μας, ό όποιος τόσον Σε ήγάπησε Σε προσφω-νέ άξιως και τρισάξιως.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤ. ΚΟΡΑΗ

Η ψευδοσοφία είνε άσυγκρίτως πλέον βλα-βερά παρά την παντελή άπαιδεύσιν.

Οι διδασκαλοί να μάθουν να φέρωνται μέ παιρικήν ήμερότητα προς τά παιδιά και να έξωρισώσιν από τά σχολεία την Σκυθικήν ά-γροίτητα και βίαν, εις την όποιαν πολλά δυσ-τυχέστατα άνθρώπινα χρεοστούν και την ά-παιδεύσιν και τά δουλοπρεπή των φωνή-ματα.

Τά τέκνα δέον να τραφώσιν υπό την σκιάν δένδρου άπλού και άπονηγμένου.

Ανθρώποι κακοήθεις ουδέποτε συγκροτούν πολιτεία όρθήν, πολιτεία δε διοστραμμένη γθήλει και τα χρηστότερα των ήθών.

Διεγείρετε φιλοτιμίαν τιμώντες τό καλά και εις τούς γονείς και εις τά τέκνα. Η τιμή θεο-μάνει και αύξάνει τά καλά, ή άδιαφορία τά παγώνει, τά ζαρώνει και τέλος τά άπονε-κρώνει.

Πρέπει να λαλή τις όχι μόνον σοφώς, άλλα και σαφώς.

Η θρησκεία έργον αύτού τού Θεού φθει-ρεται, έφ' όσον μακρύνεται από την πρώτην αυτήν κήρυξιν, άν δέν προσέχουσιν οι προε-στώτες αυτής να την φυλάσσωσιν άκέραιον ως παρακαταθήκην έμπιστευθείσαν εις αυτούς από τόν άρχηγόν της και να μαρτυρώσιν την άλήθειαν αυτής, μέ την διαγωγήν των, ώς άλ-λοτε την έμαρτύρησαν άλλοι με τό αίμά των.

Της άρετής τό φυτόν ουτε βλαστάνει, ουτε αύξάνει άν δέν έχη γυνόν.

ΑΝΕΚΑΙΟΤΑ ΕΣΤΕΜΕΝΟΝ ΚΑΛΙΤΕΡΟ ΚΙ' ΑΠ' ΑΥΤΟ

Ο Αὐτοκράτωρ της Αὐστρίας Ιωσήφ δ' Β' δέν άγαποῦσε της πομπώδεις έπιδεί-ξεις, όπως τούλάχιστον μαρτυρεῖ τό κα-τωτέρω γεγονός.

Μιά ήμέρα, ντυμένος μέ μία άπλή και κομψωμένην ρανδικότα, και συνοδευόμε-νος από ένα μόνον και χωρίς στολή ύπη-ρέτην, είχε πάει, μέ ένα άμαξάκι, δύο θέ-σεων πού ώδηγούσε ό ίδιος, να κάμψι έ-να πρωτόν περίπτερο εις τό περίχωρον της Βέννης. Είς την επιστροφή όμως προς την πόλιν τόν έπιασε βροχή.

Δέν είχε προχωρήσει πολύ, όταν ένας πεζός, ό όποιος μετέβαινεν έπίσης εις την πόλιν, τού έκαμε σημεῖον να σταματήσῃ, πράγμα πού ό Ιωσήφ άμέσως έκαμε.

—Κύριε, τού είπεν ό στρατιωτικός (διότι ήτο λοχίας), μήπως θά ήτο άδικηρία να σάς ζογήσω μία θέσι εις τό άμαξάκι; Πι-στεύω ότι δεν θά σάς ήνώχλη τούτο ά-φού είσθε μόνος. Άλλως τε θά περιμα-ζεύσω λίγο και την στολήν μου την όποιαν γιά πρώτη φορά σήμερα έφόρεσα.

—Θά τακτοποιήσωμε τη στολήν σου παλληκάρη μου, τού είπεν ό Ιωσήφ. Ε-λα, κάθησε δώ. Από πού έρχεσαι;

—Αί είπεν ό λοχίας. Έρχομαι από μία παράφω φίλων μου φυλάκων των κυ-νηγιών και των δισκών τού αὐτοκράτορος, άφού έκαμα κοντά των ένα θυμαρίσιο πρόγευμα.

—Τι ήτο λοιπόν έκείνο τό τόσφ ώραιον πού έφραγες;

—Μένταψα.

—Και τί έξερω έγώ; Μήπως καμιά σουσα τά λάμπυρα!

—Αί ναι, μία σουσα... άλλ' όχι! Κά-τι καλλίτερο άπ' αυτό.

—Μήπως καμιά λαχανόσουσα;

—Κάτι καλλίτερο κι' άπ' αυτό.

—Μήπως κανένα φιλέτο μοσχάριου;

—Καλλίτερο κι' άπ' αυτό, σοῦ λέγω.

—Ψ, με την πίστι μου! Δέν ήμπορώ να μαντεύσω, είπεν ό Ιωσήφ.

—Ενα φασιανό, καλέ μου άνθρωπε, ένα φασιανό πού σκοτώσαμε εις την ύγειά της Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, είπεν ό λοχίας κυπώντας χαϊδευτικά τά γόνατά τού Ιωσήφ.

—Τόν σκοτώσατε εις την ύγειά της Αὐτοῦ Μεγαλειότητος; Ε, βέβαια, δέν ήμπορούσε να γίνη καλύτερο.

—Μι σάς τό είπα!

Η βροχή έξηκολούθει να πέφτει και τό άμαξάκι να πλησιάζη εις την πόλιν. Ο Ιωσήφ ήρώτησε τότε τόν σύντροφό του αέ ποιά συνοικία κατοικούσε, και πού ή-θαλε να τον κατεβάσῃ.

—Είσθε κύριε πολύ καλός και πολύ εύγενής. Έφοβόμην μήπως καταχρασθώ της...

—Όχι, όχι, είπεν ό Ιωσήφ. Τη δου-λειά σου!

Ο λοχίας ύπέδειξε την κατοικίαν του, και εξήγησε συγχρόνως να γνωρίσῃ έκεί-νον ό όποιος τού έκαμε τόσας φιλοφρο-νήσεις.

—Είνε ή σειρά σου τώρα, είπεν ό Ιωσήφ, να μαντεύσῃς.

—Ο κύριος θά είνε στρατιωτικός βέβαια. Δέν είνε έτσι;

—Όπως τό είπες κύριε λοχία.

—Υπολογαχός μήπως;

—Α, βέβαια! Υπολογαχός... Κάτι καλ-λίτερο κι' άπ' αυτό.

—Λοχαγός τότε.

—Κάτι καλλίτερο κι' άπ' αυτό.

—Μήπως είσθε συνταγματάρχης;

—Σοῦ είπα, κάτι καλλίτερο κι' άπ' αυτό. Μά τι διάβολο! είπεν ό λοχίας άπο-συρόμενος όσον ήμπορούσε εις τη γωνία του, μήπως είσθε στρατήρχης;

—Κάτι καλλίτερο κι' άπ' αυτό!

—Ω, Θεέ μου! Είνε ό Αὐτοκράτωρ!

—Ο ίδιος! Απήντησεν ό Ιωσήφ και τού έδειξε τή διάσταμά του.

Δέν όπηρεζε τρόπος να γονατίσῃ ό λο-χίας μέσα εις τό άμαξί. Τά έχασε όμως, κατόπιν εξήγησε χλίεις συγγνώμες, και έκείσεως τόν αὐτοκράτορα να σταματήσῃ γυά να κατεβῇ.

—Κάθε άλλο παρά να κατεβῃς εδώ, τού είπεν ό Ιωσήφ. Αφού έφραγες πρώτα κα-λά τόν φασιανό μου, ένόμισες ότι θά ή-σουσα πολύ εύτυχής άν ξεφορτωθώσουσα έτσι εύκολα και μένα τόν ίδιο! Όχι! έν-νοώ να μή με άφήσης παρά μόνον εις την πόρτα σου. Καί αυτό έγινε.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ

Είς τόν κατωτέρω χρονολογικόν πίνακα τού όποιοῦ από σήμερον άρχίζομεν την δη-μοσίευσιν, έκτιθέμεν τά σπουδαιότερα συμ-βάνα της άνθρώπινης ιστορίας έκπό κατα-βολής τού κόσμου.

Ο πίναξ αυτός χρησιμώτατος εις πάντας, και ιδίως εις τούς σπουδαστάς, θά κατέλαμ-βάνη μίαν δόλολην έκδοσιν στήλην της «Φωνής».

Προς τά προσβύτα βλέποντες, τά δεύτερα κρινουσιν άνθρώποι και δι-δάχθ γίνεσιν τάς μελλόντων τά φθό-σαντα.

ΑΙΘΑΝΟΥ

- 5508 'Η Κοσμογονία.
- 5518 'Ο έπί τού Νθε κατακλυσμός.
- 5517 'Η Πυρροποιία και ή σύγχυσις των γλωσσών.
- 2234 'Αστρονομικά παρατηρήσεις ήρχισαν εις την Βαβυλώνα.
- 2188 'Η θεμελίωσις τού βασιλείου της Αιγύ-πτου υπό τού Μεσαίμ υιού τού Χάν.
- 2089 'Η άποικία τού Αιγιάλου εις την Σικυ-ωνα, και άρχή τού βασιλείου της.
- 2059 'Η άρχή τού βασιλείου τών Άσσυρίων.
- 1966 Τού Άβραάμ ή γέννησις.
- 1897 Τών Σοδόμων και Γομόρρων ό έμπερη-σμός.
- 1896 Τού Ισαάκ ή γέννησις.
- 1856 'Η θεμελίωσις τού βασιλείου τού Άρ-γοῦς υπό τού Ένχου.
- 1836 Τού Άκωβ ή γέννησις.
- 1822 'Η έφεύρσις των Γραμμάτων υπό τού Αιγυπτίου Μένιμου.
- 1784 'Ο έπί Αιγύπου κατακλυσμός.
- 1745 'Η μετοικισις τού Ιακώβ μετά των υιών του εις Αιγύπον.
- 1715 'Ο Προμήθεος έξήγαγε πυρ από τάς πέ-τρας.
- 1635 'Ο θάνατος τού Ιωσήφ.
- 1574 'Η γέννησις τού Άαρών.
- 1571 'Η γέννησις τού Μωϋσέως.
- 1556 'Η άποικία τού Κέικροπος εις την Αε-τικήν, και άρχή τού βασιλείου τών Ά-θηνών.
- 1554 'Η άποικία τού Οινώτρου Άρκάδος εις την Ίταλίαν.
- 1546 'Η θεμελίωσις της Τροίας υπό τού Σαρμαδρόου.
- 1516 'Η άποικία τού Αλέγος εις την Σπάρ-την και θεμελίωσις τού βασιλείου της. Τότε έδμελίσθη και τό βασίλειον της Κορίνθου από τόν Σίσυρον.
- 1503 'Ο έπί Δευκαλίονος κατακλυσμός.
- 1496 'Η σύστασις τού Αμφικτυονικού συνε-δρίου εις τάς Θερμοπύλας.
- 1495 'Η σύστασις της έορτής των Παναθη-ναίων εις τάς Άθήνας.
- 1493 'Ο Κάδμος ήλθεν εκ Φοινίκης εις την Ελλάδα, έφερε τά γράμματα, και έθε-μελίωσε την άκρόπολιν των Αθηνών.
- 1491 Έβασίλευεν ό Σέσωστρις εις την Αι-γύπον.
- 1485 'Ο Δαναός έφερε πρώτην φοράν πλοῖον εις την Ελλάδα με τάς πενήντακτα θυ-γατέρας του, και ήρχισα τό βασίλειον τού Άργους.
- 1460 'Η έξοδος των Ισραηλιτών από την Αι-γύπον. Ο Μωϋσής έλαβε τόν νόμον τού Θεού.
- 1453 'Η σύστασις των Όλυμπιακών αγώνων.
- 1452 'Ο θάνατος τού Μωϋσέως, τόν όποιον διεδέχθη ό Ιησούς τού Ναυή.
- 1425 'Ο Πέλοπος και ό Τάνταλος έκυρίευσαν την Πελοπόννησον.
- 1424 Οι ήγεμόνες των Ισραηλιτών όνομά-σθησαν κριταί.
- 1406 'Ο Μίνως έβασίλευεν εις την Κρήτην. Η άνάκλησις τού αιδίου εις αυτήν την ήσαν υπό των Δακτύλων.
- 1389 'Η βασίλειος τού Ίανου εις τάς έκβο-λάς Τιβέρεως ποταμού. Τότε, λέγουσιν, ήλθεν ό Κρόνος από την Κρήτην εις την Ίταλίαν κ' έδίδασκε τόν Γεωργίαν και ό καιρός έκείνος άνωμάσθη Χρυ-σός αἰών.
- 1356 'Η σύστασις των μυστηρίων της Έλε-ύσινος υπό τού Εϋδήμου.
- 1344 'Η άρχή τού βασιλείου των Μικηνών.
- 1326 'Η σύστασις των Ισθμιακών αγώνων εις Κόρινθον.
- 1263 'Η των Άργοναυτών εκπίεσις. Η σύστασις των Πυθιακών αγώνων υπό Άδράστου βασιλέως τού Άργους.
- 1253 'Η θεμελίωσις της Τύρου.
- 1245 'Ο Γεδών ήρκασε παρά τή Ίσραήλ.
- 1243 'Η άποικία τού Εδώνδρου με Πελαγονίος και Άρκάδας εις την Ίταλίαν κατά τό Λάτιον.
- 1229 'Ο Ηρακλής έώρτασε τούς Όλυμπια-κούς αγώνας.
- 1213 'Η υπό τού Θησέως άρπαγή της Έλένης.
- 1198 'Η υπό τού Πάριδος άρπαγή της αυτής.
- 1184 'Η άλωσις της Τροίας μετά δεκαετή πολιορκίαν. Φυγή τού Αινείου εις την Ίταλίαν.
- 1154 'Ανδραγαθία τού Σαμφών κατ' αυτούς τούς χρόνους.
- 1134 Σαμουήλ ό προφήτης και κριτής των Ισραηλιτών, νικήσας τούς Φιλισταιούς ήλευθέρωσε τούς Ισραηλιτάς.
- 1130 Κατέλυθη τό βασίλειον της Σικυωνίας.
- 1124 Οι Αιολείς μετέβησαν εις την Μικράν Άσίαν. Θεμελίωσις των Θηβών της Βοιωτίας.
- 1115 'Η ναυτική πύξις έγνωσθη εις την Κί-νον.
- 1104 Έκάνοδος των Ηρακλειδών εις την Πελοπόννησον, όστινες έκαίρουν την Λακεδαίμονα, τό Άργος, και την Κό-ρινθον. Ο Εδριβάτης και ό Προκλής έβασίλευσαν εις την Σπάρτην.

(Έκδοσις συνόψεως)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τη 31η Δεκεμβρίου 1931)

ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
7.709.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ εις άλλην την Ελλάδα.
Παραρτήσιν εν Νέφ Υόρκη: 51 Maiden Lane.
Γραφείον εν Σινάφφ: 33 S. Clark Street.
Ανταποκρίνεται εις όλες τάς χώρας τού έξωτερικού.

Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος έντελει πάσης φύσεως τραπεζικάς έργα-σίας εις τό έσωτερικόν και τό έξωτερικόν υπό έξαιρετικώς συμφέρουσιν όρους. Δέχ-εται δε καταθέσεις (εις πρώτην ζήτησιν, επί προθεσμίοις και ταμιευμένων) εις δραχμάς και έξνα νομίσματα με λίαν ένδοξόν έπιτόκισιν.

Είδικαι εύκολαί, και συμφεταβαστικοί όροι διά τάς καταθέσεις, τά έμδίσμα-τα και τάς έγγραφάς έν γένει των έν Άμερική Έλλήνων. Η Εθνική Τράπεζα διατηρεί πλήρες όργανον άνταποκρίσιν εις όλες τάς Πολιτείας της Βασιλείας Άμε-ρικής και τού Καναδά, εις δε άνταποκρίσιν εις Έλλάδα των μεγαλυτέρων Άμε-ρικανικών Τραπεζών.

(Τά Υποκαταστήματα της Τραπεζής έν Κυνθήροις και έν Ποταμῶ των

ΜΙΑ ΣΕΜΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΜΥΤΑΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΑΣ ΜΥΤΑΤΙΟΥΣ

ΜΥΤΑΤΑ Ίουνιος. (Τοῦ ἐν Κυθήροις ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν ἡμέραν τῆς Ἀγίας Τριάδος εἰκοστὴν λήξαντος μηνὸς καὶ ἦν ἐπικνηγύριεν ὁ φερώνυμος ἐν Μυτάτοις ἱερεὺς ναός, σμῆνὴ τελετῇ ἑλαβε χώραν ἐν τῇ κοινότητι. Ἐπρόκειτο περὶ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς ἀναμνηστικῆς στήλης τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων Μυτατίων τῶν ὁποίων ὁ ρέντης καὶ ἐξείρετος Μυτάτιος κ. Γεωργίου Γ. Σκλάβος ἡ Τζωρτζὸς ἱδρύει δαπάναις ἀνήγειρε.

Εἰς τὸν χορὸν εἶχε συγκεντρωθῇ πολλὸς κόσμος καὶ διὰ τὴν ἑορτὴν καὶ διὰ τὴν ἀποκαλυπτήριαν τῆς στήλης. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας τελεσθείσης ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Δωροθέου, τοῦ ἱεροκήρυκος, καὶ τοῦ ἱερέως τῆς κοινότητος αἰδεσιμωτάτου κ. Ἀντων. Σκλάβου Πεντοπούλου, ὁ Σεβασμιώτατος ἐξεφώνησε ὁραυλάτων καὶ συγκινητικῶτα λόγον διὰ τοὺς πεσόντας ἐν πολέμῳ ἡρώας Μυτατίους, καὶ περὶ τῶν καθήκοντων τοῦ πολέμου πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, τὴν πατριδα, τὴν θεοσεβίαν καὶ τὴν οἰκονόμιαν. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ λόγου οἱ λυγροὶ τῶν συγγενῶν τῶν πεσόντων εἶχον σκορπίσει ῥίγη συγκινήσεως εἰς τὸ ἐκκλησίασμα. Ὁ Σεβασμιώτατος δὲν παρέλειπε εἰς τὸν λόγον του νὰ ἐμυλίσῃ ἐκχωμαστικῶς καὶ περὶ τοῦ δωρητοῦ τῆς στήλης καὶ εὐεργέτου τῆς κοινότητος κ. Γεωργίου Σκλάβου, καὶ νὰ ἐξάρῃ τὴν φιλοπατρίαν του τὴν ὁποίαν ἔφερον ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν εἰς ὅλους.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου, ἡγουμένου τοῦ Μητροπολίτου μας καὶ ἀκολουθοῦντος τοῦ πλήθους, ἐπορεύθησαν ὅλοι πρὸς τὸν περικρατῶν ὄλγων κάτωθεν τῆς ἐκκλησίας χορὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἡγεῖτο ἡ στήλη τῶν πεσόντων κακαλυμμένη ὑπὸ τῆς κυανολεῦκου μας. Ἐκεῖ, ἀφοῦ ἀνεπέμψθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τῶν ἱερέων δέησις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν ἡρώων, ἡ σημαία ἀνεσώρθη καὶ ἀπεκαλύφθη ἡ ἐπὶ ἐξόχῳ μαρμαρίνῳ δάτρῳ ὁράα μαρμαρίνης καὶ καλλιτεχνικῇ στήλῃ μετὰ τὰ ὀνόματα τῶν πεσόντων ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν γραμμένα χρυσοῖς γράμμασιν ὡς ἑξῆς:

Αἰσιματικοὶ

Κοσμάς Δ. Πρινέας
Υπολοχαγός

Παν. Μ. Πρωτοφάτης

Ἀνθυπολοχαγός

ΟΠΛΙΤΑΙ

Δημήτριος Μ. Καστρισιος

Ἀθανάσιος Π. Πρινέας

Μηνάς Δ. Πρωτοφάτης

Ἰωάννης Ε. Πρωτοφάτης

Εὐάγγελος Α. Πρωτοφάτης

Παναγιώτης Δ. Πρινέας

Ἐπεσαν μαχόμενοι ὑπὲρ πατρίδος

1912—1922

Εὐθὺς κατόπιν ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Μιχαὴλ Φυρὸς κρατῶν μεγαλοπρεπῆ ἐξ δάφνης στέφανον ἀποσταλέντα ὑπὸ τῶν ἐν Πειραιεὶ Μυτατίων, ἔστη πρὸ τῆς στήλης τῶν πεσόντων, καὶ ἀναφερθεὶς δι' ὁραίων λόγων εἰς τὴν μνήμην των, ἐπέλεξε τὸ ἐγκώμιον τῆς ἀνδρείας των καὶ τῆς θυσίας των ὑπὲρ τῆς πατρίδος, κατόπιν δὲ ἐστειλε διὰ τοῦ στεφάνου, τὴν στήλην αὐτῶν ὡς δαίγμα τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν συγχωριῶν του μετὰ τὰς ἀκολουθίας λέξεις:

«Ἀθάνατοι νεκροί. Οἱ ἐν Πειραιεὶ διαμένοντες ἀδελφοί σας Μυτατίοι, μὴ δύναμενοι νὰ παρευρεθῶν, ὅπως ἐπεθύμουν σήμερον ἐνταῦθα, διὰ νὰ γονατίσουν καὶ ἐκείνοι εὐλαβῶς ἐμπροσθεν τοῦ στήθέντος εἰς αἰωνίαν σας ἀνάμνησιν μνημείου, καταθέτουν δι' ἐμοῦ τὸν ἐκ δάφνης στέφανον τοῦτον ὡς ἐλάχιστον φέρον τῆς εὐγνωμοσύνης των διὰ τὴν θυσίαν σας εἰς τὸν κοινὸν τῶν πατρίδος. Ἀλυσία σας ἡ μνήμη εὐγενεῖς καὶ ἐνδοξοὶ ψυχαί».

Μετὰ τὸν κ. Πρόεδρον Μυτατίων ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ποταμοῦ κ. Βρετὸν Πανάρετος κατέθεσε ὁρατῶν, ἐκ δάφνης ἐπιστῆσαν, ἐκ μέρους τῆς κοινότητος Ποταμοῦ συνοδευσας αὐτὸν μετὰ συγκινητικῶς πρὸς τοὺς ἡρώας λέξεις. Ἐπίσης ὁ πρόεδρος Μυλοποτάμου κ. Γ. Κοντός κατέθεσε κλάδον δάφνης ἐκ μέρους τῆς κοινότητος του, ὁ δὲ γέρων κ. Βισσαρίων κ. Χ. Κοντολεῶν ἔρριψε τὴν στήλην τῶν πεσόντων μετὰ γαρύφαλα, κατέθεσε κλάδον δάφνης, καὶ ἀπήγγειλε ποίημα πρὸς τοὺς νεκροὺς τοῦ ὁποίου οἱ πρώτοι στίχοι εἶχον ὡς ἀκολουθεῖς:

«Δόξα σὲ σὰς ποὺ πῆσατε
γιὰ τὴ γλυκειὰ πατρίδα,
καὶ δώσατε στὴ μάχην μας
παρηγοριά καὶ ἐλπίδα.

Τὸ μάρμαρό σας προσκυνοῦ
μετ' ἀνθὲς οὐκ οὐραίου,
καὶ ἀπ' τοῦ δικῆς σας τοῦ δεινροῦ
ἐνὰ κλάρι σὰς φέρνω».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Τσιτσιλίας καὶ Μαρσέλλος παρακολουθῶντες τὴν δὴν ἑορτὴν καὶ τὴν ἀποκαλυπτήριαν τῆς στήλης ὡμίλησαν ἐπίσης δι' ὀλίγων ἐξάρων τὴν θυσίαν τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος πεσόντων συμπολιτῶν τῶν ὁποίων, ὡς εἶπον, ἡ μνήμη καὶ ἡ δόξα διὰ παραμένει αἰωνία μετὰ τῶν Κυθηρίων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἑορτῆς ὅλοι συνεάσθησαν τὸν κ. Γεωργ. Σκλάβον διὰ τὴν ὁπ' αὐτοῦ ἀνεγερθεῖσαν τιμητικὴν στήλην εἰς

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ - ΟΙ ΛΟΓΟΙ - ΤΟ ΔΕΙΠΝΟΝ ΚΑΙ Η ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΙΣ

ΠΟΤΑΜΟΣ Ίουνιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Με πᾶσαν ἐπισιμότητα ἐτελέσθησαν τὴν 19ην λ.μ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου κοινοτικοῦ μας μεγάρου τὸν ὁποῖον ἔκτισεν, ὡς γνωστόν, ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ὑπὸ τὸν δρον τῆς ἐν αὐτῷ ἐπὶ τριακονταετίαν ἐγκαταστάσεως τῶν γραφείων τῆς.

Ἀπὸ πρώτῃς πλῆθος κόσμου εἶχε συρροῆσθαι ἐνταῦθα ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς νήσου διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἑορτὴν καὶ διάφοροι χωριταῖς προσκεκλημένοι ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν.

Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὸν πρόεδρον αὐτοῦ κ. Βρετὸν Πανάρετον ἦτο εἰς διαρκὴ κίνησιν διὰ τὴν εὐπρόσπονον διεξαγωγὴν τῆς ἑορτῆς καὶ τὴν περικοποίησιν τοῦ κόσμου.

Ἐξ Ἀθηνῶν εἶχον κατέλθει προσκεκληθέντες καὶ οἱ βουλευταὶ κ.κ. Τσιτσιλίας καὶ Μαρσέλλος, ἐπίσης δὲ καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν κ. Τηλ. Δαβιδόπουλος ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Τράπεζαν, καὶ ὁ τῶς Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου τῆς Τραπεζῆς κ. Α. Λεβούνης.

— Ὁ ἀγιασμός τῶν ἐγκαίνιων.
— Οἱ διάφοροι λόγοι.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν γενομένην ἐν τῷ ναῷ Ἱλαριοτίσης, καὶ περὶ ὥραν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν τῆς πρωίας, ἤρχισε, χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Δωροθέου καὶ τῶν ἱερέων, ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων ἐν τῇ μεγάλῃ ἱσογείῳ αἰθούσῃ τοῦ νέου κοινοτικοῦ μεγάρου ἐνθα τὰ γραφεῖα τῆς Τραπεζῆς, ἣτις εἶχε κατακαλυφθῇ ἀσφυκτικῶς ὑπὸ τοῦ πλήθους.

Μετὰ τὸν ἀγιασμόν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐξεφώνησε ἐπὶ καίρων λόγων ἐκφράσας τὴν χαρὰν του διότι ἡ κοινότης ἀπέκτησε ἕνα τόσῳ ὀρατῶν καὶ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον, καὶ συγχάρεις, τὴν τράπεζαν Ἀθηνῶν ἥτις διὰ τῆς προθύμου μετὰ τῆς κοινότητος συνεργασίας τῆς ἐδαπάνησε γενναίως διὰ τὴν ἀνάγεισιν τοῦ ἐξοραστικοῦ αὐτοῦ καὶ τόσον χρησίου ἔργου.

Μετὰ τὸν Μητροπολίτην ἔλαβον τὸν λόγον ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθῆναις κεντρικοῦ καταστήματος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν κ. Τηλ. Δαβιδόπουλος, ὅστις δι' ὁραίων καὶ ἐκπαραστικῶν λέξεων ἠχαρίστησε τὸν λαὸν τῆς νήσου διὰ τὴν πρὸς τὴν τράπεζαν ἐμπιστοσύνην του, καὶ ἐπήνεσε τὴν κοινότητα Ποταμοῦ ἥτις ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς ν' ἀποκτήσῃ μεγαλοπρεπὴ στέγην διὰ τὰ γραφεῖα τῆς προήλθε εἰς τὴν μετὰ τῆς τραπεζῆς ἐπωφελεῖ δι' αὐτὴν συμβάσαν ἀπαιτέλεσμα τῆς ὁποίας ἦτο ἡ ἀνάγεισιν τοῦ ὁραίου αὐτοῦ κοινοτικοῦ μεγάρου. Ἐν τῇ αὐτῇ ὁ κ. Δαβιδόπουλος ἐξεφώνησε τὴν πεποιθὴσιν του διὰ τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν δὲν θὰ παύσῃ ἐνδιαφερομένη καὶ ἐνισχύουσα πᾶσαν ἐν Κυθήροις προοδευτικὴν κίνησιν.

Μετὰ τὸν κ. Δαβιδόπουλον ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Βρ. Πανάρετος ὅστις ἐξεφώνησε τὴν χαρὰν του διὰ τὴν αἰσίαν ἀποπεράτωσιν τοῦ κοινοτικοῦ μεγάρου, καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν τράπεζαν Ἀθηνῶν ἥτις τόσον γενναίως ἐδαπάνησε διὰ νὰ προικήσῃ τὴν κοινότητα μετὰ ἕνα μεγαλοπρεπὲς κτίριον, ἰδιαίτερώς δὲ ἐξεφώνησε τὰς εὐχαριστίας τῆς κοινότητος πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Τραπεζῆς κ. Ἡλιάσκον εἰς τὸ θεομὸν τοῦ ὁποίου ἐνδιαφέροντος ὀφείλεται κυρίως ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου.

Κατόπιν ὡμίλησεν ὁ κ. Λεβούνης ὡς ἐκπροσώπων τοῦ ἐν Ἀθῆναις Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου καὶ παλαιὸς ὑπάλληλος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, καὶ ἐξεφώνησε τὴν χαρὰν του διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν διὰ τὰς δαπάνας τῆς, καὶ τὰ συγχαρητήρια του πρὸς τὴν κοινότητα καὶ τοὺς πρωτοεργάτας.

Μετὰ τὸν κ. Λεβούνην ὡμίλησεν ὁ βιομήχανος κ. Μιχαὴλ Μεγαλοκονόμος ὁστις ἀφοῦ συνεχάρη τὴν κοινότητα διότι ἀπέκτησε ἕνα τόσῳ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον, ἐξεφώνησε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὴν θείαν πρόνοιαν ἥτις ἐνέπνευσε καὶ ἐνίσχυσε τοὺς ἱδρύνοντας τὴν Τράπεζαν

τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος πεσόντας συγχωριῶν του.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Μυτατίων εὐγνωμοσύνης ἐνεκεν πρὸς τὸν κ. Γ. Σκλάβον ὀνόμασε διὰ ψηφισματος αὐτοῦ τὴν πλατεῖαν ἐνθα ἐστήθη ἡ στήλη τῶν πεσόντων πλατεῖαν Γεωργίου Σκλάβου.

Οἱ ἀποσταλέντες ἐκ Πειραιῶς τὸν μεγαλοπρεπῆ ἐκ δάφνης καὶ καλλιτεχνικῶτατων στέφανον διὰ τοὺς πεσόντας συγχωριῶν των εἶνε, ὡς ἐπληροφόρηθημεν, οἱ κ.κ. Φώτιος Μ. Πρωτοφάτης, Ἐμμαν. Σκλάβος, Δημήτ. Ε. Χανιάτης, Μηνάς Β. Πρωτοφάτης, Μιχαὴλ Γ. Φυρὸς καὶ Ἀθαν. Π. Πρωτοφάτης.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

Ἀθηνῶν ὅπως δαπανήσανον γενναίως διὰ τὴν ἱδρυσιν τοῦ Μεγάρου, καὶ νὰ προικήσιν τὴν νήσον μας μετὰ ἕνα παρόμοιον χρησίμιον ἔργον.

Ἐπειτα ἐκ μέρους τοῦ ἐν Ἀθῆναις Φιλεκατεσκευτοῦ Συλλόγου προσέθεσαν ὀλίγα τινα ὁ κ. Λοράνδος, κατόπιν δὲ μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς οἱ προσκεκλημένοι ἀνῆλθον εἰς τὸν ἀνω δροφον εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ ὁποίου εἶχε προετοιμασθῇ τράπεζα μετὰ ποικίλα ἀναψυκτικὰ ἄνθη καὶ προσεφέρθησαν εἰς πάντας. Ἐν τῇ μετὰ τὴν πλῆθος κόσμου ἐπεσκέπτετο τὰ διάφορα διαμερίσματα τοῦ μεγάρου καὶ τὴν ταράτσαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ γύρω θάλασσα προεκαίει ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κόσμου εἰς τὸ μέγαρον ἐξηκολούθησεν ἀδιάκοπος μέχρι τῆς πέμπτης μετμεσημβρινῆς ὥρας.

— Τὸ δείπνον τῆς κοινότητος.

— Αἱ ἐξεργεσίαι προπόσεις.

Εἰς τὰς ἄνω τοῦ μεγάρου καὶ πρὸς τὴν πρόσπριν κεκλιμένη καὶ συνεχομένης τρεῖς αἰθούσας μετασχηματισθείσας διὰ τῆς προσωρινῆς ἀφαιρέσεως τῶν θυρῶν εἶχε μίαν ἀπέραντον αἰθουσαν πλουσίως ἡλεκτροφωτισμένην, εἶχε σωθῆθαι καὶ διακοσμηθῇ καταλλήλως ἡ τράπεζα διὰ τὸ δείπνον τῆς κοινότητος πρὸς τοὺς προσκεκλημένους τῆς. Ἡ αἰθούσα εἶχε διακοσμηθῇ καὶ μετὰ ἐκόντας ἐντὸς μεγαλοπρεπῶν πλαισίων τοῦ ἀειμνήστου ἐπισκόπου Κυθηρῶν καὶ εὐεργέτου τῆς κοινότητος Εὐθυμίου Καθαῖα, καὶ τῶν κ.κ. Εὐστ. Δηλαβέρη καὶ Ἡλιάσκου.

Τὸ δείπνον παρετέθη περὶ τὴν 8ην καὶ ἡμίσειαν ἑσπερινῆν ὥραν, παρεκάθησαν δὲ εἰς αὐτὸ ὑπὲρ τὰ τριάκοντα άτομα ἐν οἷς ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ποταμοῦ κ. Β. Πανάρετος, οἱ βουλευταὶ κ.κ. Τσιτσιλίας καὶ Μαρσέλλος, ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Μυλοποτάμου κ. Γ. Κοντός, οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν κ.κ. Λαδόπουλος καὶ Στῆνης μετὰ τῶν κυριῶν των καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων των, ὁ κ. Τηλ. Δαβιδόπουλος, οἱ μηχανικοὶ τῆς Τραπεζῆς κ. Νικὼλ. Καρασιβάνης καὶ Χαράλαμ. Ἀγάλας, ὁ ἐργολάβος ἐκτέλεσῆς τοῦ ἔργου κ. Ἰωάννης Τσάκωνας μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ βιομήχανος κ. Μιχ. Μεγαλοκονόμος, ὁ κ. Γ. Ἀνδρόνικος, ὁ κ. Α. Λεβούνης, ὁ ἱερεὺς τῆς κοινότητος οἰκονόμος κ. Κυριακὸς Χλαμπέας καὶ διάφοροι ἄλλοι.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δείπνου ἡγέρθησαν διάφοροι προπόσεις. Ὁ ἱερεὺς κύριος Κυριακὸς πρώτος νύχθηθι ὑπὲρ τῆς υγείας ὅλων τῶν συντελεστῶν τοῦ ἔργου, μετὰ τοῦτον δὲ ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος προέειπεν ὑπὲρ τοῦ κ. Ἡλιάσκου καὶ τοῦ κ. Δαβιδόπουλου. Κατόπιν ὁ κ. Δαβιδόπουλος μετὰ παρρησίαν συγκίνησιν διὰ τὰ ἐκδηλωθέντα ὑπὲρ τῆς τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἀσθητικὰ τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ, νύχθηθι ὑπὲρ τῆς κοινότητος καὶ τῶν Κυθηρίων, ὁ δὲ κ. Λεβούνης νύχθηθι ὑπὲρ τῆς υγείας τοῦ κ. Ἡλιάσκου.

Μετὰ ταῦτα ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Μαρσέλλος προέειπεν εἰς υγείαν τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων τῆς νήσου εἰς ἡ νύχθηθι παρομοίως πρὸς τὰς τῆς κοινότητος Ποταμοῦ ἐπιτυχίας εἰς ἔργα προόδου.

Κατόπιν ὁ βουλευτὴς τῆς νήσου μας κ. Τσιτσιλίας ἐξεφώνησε τὴν χαρὰν του διότι ὁ Ποταμὸς ἀπέκτησε ἕνα χρησίμιον κοινοτικὸν μέγαρον, νύχθηθι εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν καλὰς ἐργασίας, καὶ προέειπεν εἰς υγείαν τῶν ἀπανταχῶ Κυθηρίων ἐπὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ὁποίων δέον νὰ στηρίζονται τὰ τραπεζικὰ καὶ ἱδρυματὰ διὰ νὰ δύνανται καὶ αὐτὰ νὰ ἐκχωρίων, ὅπως ἐν προκειμένῳ, ἀμωγὰ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὀφειλόμεν. Ἐργον ἐν τῇ νήσῳ μας.

Τέλος ὁ πρόεδρος Μυλοποτάμου κ. Γ. Κιντὸς προέειπεν εἰς υγείαν τῶν ἀνθρώπων ποὺ κατεσκεύασαν τὸ κοινοτικὸν μέγαρον, διότι, ὡς εἴρηγεν, τὸ μέγαρον αὐτὸ εἶνε ἔργον ἀνθρώπων καὶ οὐχὶ τῆς Θείας Προνοίας ὅπως ἰσχυρίσθαι εἰς τὸν κατὰ τὰ ἐγκαίνια λόγον του ὁ κ. Μεγαλοκονόμος.

Ἡ πρόποσις τοῦ ρεαλιστοῦ κ. Κοντοῦ προεκάλεσεν εὐθύμα ἀλλ' εὐχάριστα σχόλια μετὰ ὁποία καὶ ἐπερατώθη τὸ δείπνον.

— Ὁ χορὸς ἐν τῇ πλατεῖᾳ Ποταμοῦ.

— Ἡ δεξίωσις τῶν χορευτικῶν ἐσυνῶν.

Μετὰ τὸ δείπνον, οἱ προσκεκλημένοι κατήλθον εἰς τὴν ἀπλῆτως καταναλωμένην ἀπὸ τῶν ἡλεκτρικῶν φώων, καὶ ἐκτεμνὼς τσιμεντοστρωμένην πλατεῖαν γύρω γύρω τῆς ὁποίας εἶχε συρροῆσθαι ὁλόκληρος ὁ Ποταμὸς σὺν γυναῖκι καὶ τέκνοις, ὅπως καὶ πολλοὶ κόσμος ἐκ τῶν γύρω χωρίων, διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὸν χορὸν.

Εἰς μίαν καταλλήλων παρὰ τὴν πλατεῖαν δέσιν εἶχε στηθῇ ἐξέδρα ἐπὶ τῆς ὁποίας ὀρχήστρα ἀπὸ βιολιά καὶ κithάρας

ὑπὸ τὴν δεξιωτῆν διευθύνειν τοῦ κ. Καβιέρη ἐπαίξεν ὁραϊότατα κομμάτια. Ὁ χορὸς ἤρχισε περὶ τὴν δεκάτην ὥραν ὑπὸ τὴν διευθύνειν τοῦ προέδρου τοῦ Κυνηγετικοῦ Συνδέσμου Ποταμοῦ καὶ ὁδονατῶν κ. Περικλῆ Κασμάτη, ἱκανωτάτου εἰς ὁργανώσεις διασκεδάσεων καὶ πεπειραμένου. Εἰς τὸν χορὸν ἔλαβον κατ' ἀρχὰς μέρος ὅλοι οἱ ἄνδρες οἵτινες ἐχόρυσαν ὅλους τοὺς ἐντοπίους καὶ τοὺς κορητικούς χορούς. Κατόπιν ἐχόρυσαν τοὺς ἰδίους χοροὺς ἄνδρες καὶ γυναῖκες μαζί, κατόπιν δὲ ἐξαμνησθῆσαν πολυάριθμα ζεύγη τὰ ὁποία ἐχόρυσαν ὅλους τοὺς γνωστούς εὐρωπαίκοις χοροῦς μετὰ ζωνότατο κέφι καὶ μετὰ χάριν ἡ ὁποία ἐξέπληθον ὅλους ὅσοι διὰ πρώτην φοράν παρακολούθησαν τὴν Ποταμίτικη αὐτὴ διασκέδασι.

Κατὰ τὰ διαλείμματα τοῦ χοροῦ οἱ καβιέρηρι δὴδγουν τῆς ντῆμας των εἰς τὴν παρακειμένην εὐρείαν αἰθουσαν τοῦ νέου κοινοτικοῦ μεγάρου ἐνθα, εἰδικὸς καὶ πλουσιώτατος διὰ τοὺς χορευτὰς μουσικῆς, ἔστρεπε πάντας μετ' ἀναψυκτικῶν καὶ τοὺς ἀφθόνηους καὶ ποικίλους μεζέδες των. Περιετὸν νὰ προστεθῇ ὅτι ὁ μουσικὸς αὐτὸς κατηγίσθη δαπάνη τῆς Κοινότητος.

Ὁ χορὸς παρετάθη μετὰ τὴν ἰδίαν ζωηρότητα καὶ μετὰ ἐξαιρετικὴν μεθοδικὴν τάξιν μέχρι πρωίας. Καὶ μόνον δταν ἀνέτελλε πλέον ὁ ἥλιος ἀπεχώρησαν πάντες μετὰ ἀρίστης ἀναμνήσεως καὶ μετὰ μεγάλῃς εὐχαρίστησιν τῶν Ποταμιτῶν ἰδίως διότι παρέσχον εἰς τοὺς ξένους μίαν διασκέδασιν εὐχάριστην καὶ δαίγματα εὐγενῆ τῆς φιλοξενίας των καὶ τοῦ πολιτισμοῦ των.

— Πόσον ἐκίστασι τὸ μέγαρον.

— Δεξιωματικὴ τῆς κατασκευῆς του.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ κοινοτικοῦ μεγάρου ἐκίστασεν ὀλίκως εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν πλέον τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἐκτακτοῦν χιλιάδων δραχμῶν. Ἐκ τοῦ ποσού αὐτοῦ αἱ ἐπικατακίαι χιλιάδες κατηναλῶθησαν ἐντὸς τοῦ Ποταμοῦ εἰς ἀγορὰν ὀλικῶν κλπ.

Ἡ θεμελίωσις τοῦ μεγάρου ἐγένετο τὴν 7ην Ἰουνίου παρελθόντος ἔτους 1931, καὶ ἐπερατώθη τὴν 2αν Ἰουνίου τρέχοντος ἔτους. Ἀληθινή δηλαδὴ χρόνος κατασκευῆς ἐνὸς ἀκριβοῦς ἔτους.

Διὰ τὴν οἰκοδομὴν ἡσυχολήθησαν εἰς, κατὰ μέσον δρον, ἐργάται καὶ τεχνίται ἡμερησίως ἐντόπιοι καὶ ξένοι. Ἡ οἰκοδομὴ καταλαμβάνει χώρον τετρακοσίων τετραγωνικῶν τεκτονικῶν πήχων, καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς ὀρόφους καὶ 17 διαμερισμάτων, ἐκτὸς τῶν τριῶν ἀποχωρητηρίων. Τὸ ὕψος δὲ τῆς οἰκοδομῆς εἶνε δώδεκα μέτρα καὶ τριάκοντα ἑκατοστά. Ὁ πύργος διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ὀρολογίου εἶχε ὕψος μέτρον.

Τὸ σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς ἐφιλοτεχνήθη ὑπὸ μηχανικοῦ τῆς Τραπεζῆς, τὴν ἐφαρμογὴν δὲ αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ὁ μηχανικός κ. Νικόλαος Καρασιβάνης βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Χαράλ. Ἀγάλα ὅστις διαρκῶς σχεδὸν διέμενε ἐν Ποταμῷ κατὰ τὸν χρόνον τῆς οἰκοδομῆσεως.

Τὴν ἐργολαβικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου εἶχεν ἀναλάβει ὁ συμπολίτης κ. Ἰωάννης Τσάκωνας, ὅστις ἐφερόντως νὰ καταρτίσῃ συνεργεῖον ἐκ πεπειραμένων τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν.